

{ אז נדברו }

פרשת בהר בחוקתי תש"פ | עלון מספר: 464 | לסדר: "כי לי בני ישראל עבדים"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבוק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה מסוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

האם יצא לך לכעוס על הגבאי של המנין המאולתר בבלוק??

בתור כותב של הגיליון הזה - אז נדברו... יצא לי במקרה להציץ בהתעניינות מה כתבתי בשנים עברו בתקופה הזו... ומה גיליתי?? שרוב המאמרים בתקופה של ספירת העומר עסקו בבין אדם לחבירו!!! הופה... הייתי בהלם... שכחתי לגמרי מהנושא של בין אדם לחבירו... בכל התקופה האחרונה ברח לי מהראש המושג "בין אדם לחבירו" ותחשוב: בפרט בתקופה הזו של ספירת העומר באמת עיקר העבודה זה "שתהיו מכבדים זה את זה" שעל זה נפטרו תלמידי ר"ע... והנה... בתקופה האחרונה שכחתי מהנושא הזה לגמרי! לגמרי לגמרי!!!

נו... תנחש למה... תגיד אתה למה??? כי... בתקופה האחרונה כמעט ולא פגשנו אנשים!!! אין לי על מי לדבר... אין לי על מי להתעצבן... מי שלא עושה משהו... אין לי טענות אליו... כי בטח זה בגלל הקורונה... ומי שכן עושה משהו טוב... אז כל הכבוד לו... אני רק מרעיף עליו ברכות...

ממילא בתקופה הזו אנחנו כמעט ולא פגשנו התחככויות בבין אדם לחבירו...

בינינו: כעת כולנו מתפללים בבתי כנסיות מאולתרים!! האם יצא לך להתעצבן על הגבאי של "הבית כנסת"? **לא!!! למה לא???** כי תגיד תודה... הוא בסה"כ שכן נדיב וקצת חברמן שלא חייב לך כלום... והוא לקח על עצמו עול... ולא נותר לך אלא לחשוב איזה מתנה לתת לו לקראת החזרה לשגרה... **נכון שאני צודק?? מבחינתי אני מגלה פה חידוש עצום!!!!**

טמון בזה, שבאיזשהו מקום רוב ההתמודדויות שלנו בבין אדם לחבירו מסווגים בחדר מיון למחלקת **גאווה!!!!** הכל מגיע לי... ברגע שמגיע לי... אז... אז מה זה צריך להיות שלא... ברגע שרק אני קיים אז אין מקום לאחרים... אין מקום למגזר השני... בקיצור: רוב ההתחככויות שלנו מתחילות מגאווה!!! אז הנה... בתקופה האחרונה בלי לשים לב... נהיינו ענווים!!!

כל אחד מאיתנו נאלץ להיכנע למציאות חדשה... נאלץ להסתדר עם אנשים אחרים... פתאום אף אחד לא חייב לך כלום... אפילו הבוס הגיש חל"ת ונעלם... המוסדות החינוכיים מתנערים מהילדים בצדק... האוטובוס לא מאחר אלא בכלל לא מגיע... וזה!!! נאלצו להיכנע לעובדה המוגמרת הזו... וברגע שנכנענו... פתאום אין לי כעס על אף אחד!!! אין לי חיכוכים עם אף אחד!

אתה קולט?? כל הבעיות שלי בבין אדם לחבירו התחילו מזה שמגיע לי... ברגע שלא מגיע לי... אז פתאום כולם אוהבים וברורים, ואני צריך לשלוף מהבידים שיש משהו שקוראים לו בין אדם לחבירו

ואני אגלה לך עוד סוד!! אם עד עכשיו דברתי מהזיית של בין אדם לחבירו... אז לא רק זה!!! בתחילת הקורונה היו מומחים לבריאות הנפש שחששו מאוד מההשלכות הנפשיות שיהיו לאנשים בעקבות המצב חירום... יש אנשים שבשגרה הכי טובה יש להם פתיל קצר והם על גבול האיבוד שליטה... אם ככה... אז בתקופה של הקורונה זה עלול להסתיים בפצצה גרעינית...

ותכלס... אני לא יכול לדבר בצורה כוללנית. אבל על פניו במבט לאחור זה נראה בדיוק הפוך... דווקא אנשים שבשגרה הרגילה הם היו עצבנים וחסרי סבלנות... פתאום בתקופה הזו הם הופתעו לגלות בעצמם שלוות נפש שהם לא מכירים את עצמם כאלה... ככה אני עכ"פ מרגיש...

ומה הסיבה?? פשוט מאוד: כשאתה יושב על סיר הבשר ובטוח שהכל מגיע לך וכולם חייבים לך כאן ועכשיו... זה מאוד מלחיץ!!! אתה כל דקה יושב עם השעון ומתפוצץ למה כל העולם לא מסתובב לפי החליל שלך... אבל ברגע שהקורונה הגיעה וריתקה אותנו והעמידה אותנו במקום הבהירה לנו ששום דבר לא בכיס שלך ושם דבר לא מובן מאליו... בהתחלה אמנם התקשינו לקבל את זה... אבל ברגע שקלטנו שזה מה שיש וכנענו למצב... זהו... פתאום כבר הרבה יותר רגוע... **אתה יודע איפה ראיתי את זה מאוד בולט?** כשהייתי בחור הייתי נוסע עם טרמפים!!! (את חטאי אני מזכיר...) והנה... היום עליתי לגדולה... אני יושב בבית ומזמין מוניט... ויורד למטה כמו גביר ומחכה... נו... תנחש יש לי יותר עצבים?? לחכות חצי שעה לטרמפ שלוקח אותי רק למחלף הבא... או לחכות עשר דקות למונית שתקח אותי ספיישלי?? לא תאמין!!! הרבה יותר עצבים יש לי עם המונית... **מסיבה פשוטה:** כשחיכתי לטרמפים... הייתי עניין... ידעתי מראש שאני עלול לחכות חצי שעה, ואולי שעה, ואולי שעה וחצי, כל חצי שעה הסתכלתי בשעון לבדוק באיזה חצי שעה אני אוחר... אבל כשהזמנתי מונית והוא אמר שעוד שלוש דקות הוא כאן... ועברו שמונה דקות והוא לא כאן... אז עוד דקה!!! ועוד חצי דקה!! ועוד שליש דקה!! ונו... איפה הוא? נו... נו... נו... נו...

הבנת מה קרה פה?? כשהייתי עניין!! לא פיתחתי ציפיות... הייתי רגוע... כל חצי שעה הייתי מפטיר איזה אנחה... אוי... מה יהיה... אבל ברגע שנהייתי דובי... וכל דקה הוא צריך להיות פה האנחה הזו מופיעה כל דקה... נו נו נו... **זו המפה!!! זה בדיוק מה שקורה איתנו כיום!!!**

הקורונה עשתה אותנו ענווים... אדם עניו יש לו פתיל הרבה יותר ארוך... יש לו הרבה יותר סבלנות... **ומעניין כמה אנשים יודחו עם כל מילה שכתבתי... מעניין...** אם יתברר שצדקתי צריך לקחת את זה לרצינות תהומית!!!! ולנסות לחשב מסלול מחדש... כי זה עניין של איכות חיים... במקום לחזור להיות דובי ומפונק ולהתרגל שוב שהכל מגיע לי והרגע... בא... בא נשאר אנשים בריאים... במקום להיות קוטער כל היום ולחשוב שרק הקהילה שלי קיימת... בא נשאר ענווים...

כן... הגאולה קרובה מתמיד!!! סו"ס כתוב: שהמשיח יעמוד על גג בית המקדש ומשמיע לישראל ואומר: ענוים הגיע זמן גאולתכם... כן... כעת כולנו ענווים... זה הזמן הכי מתאים לקרא לנו מגג בית המדרש: ענווים הגיע זמן גאולתכם... אני פותח את הדלת... אבל רק לענווים...

למתקשים להוציא את הרשת מהבית...

היות ונלאיתי להיות שוב ושוב המוכיח בשער ולהגיד לכולם כמה רע להיות מחובר לרשת... בו בזמן שיש אנשים הרבה יותר נחמדים ממני שהם באמת דואגים לך, ומציעים לך פתרונות, ואילו אני רק מקשה עליך את החיים... ודוגר לך על המצפון, (ומסתמא אתה חושד בי שאני עושה קופה על זה) לכן הפעם החלטתי לבחור בשיטה קלה... במקום שאני אדבר... הפעם אני רוצה לכבד ולהעביר את המקורפון למישהו אחר...

חכה חכה... זה הולך להיות מרתק ומפתיע...

מעניין אותך??? יוצאים לדרך?? קדימה...

כעת תפעל לפי ההוראות!!! דבר ראשון: תצטייד עם סטופר!!! אבל חכה, אל תפעיל אותו, רק כשאני אומר לך... כעת!!! כעת תחייג לרשת שאלה אתה כעת מחובר... קדימה... תחייג... הם ענו?? ברגע שהם עונים אתה מפעיל את הסטופר!!! הפעלת???

כעת תבקש: שלום... אני רוצה לבטל את החיבור לרשת!!!! (בינינו... לא ברצינות... אבל רק בשביל לבדוק איך זה נראה...) עכשיו!! תעמוד עם הסטופר ותעדין אותי **כמה זמן אורך** עד שהם יסכימו ויאשרו לך סופית לנתק... אתה יודע כמה זמן זה יארך?? עזוב... למה שאני אגיד לך? תבדוק לבד... תחזור אלי...

או זהו!!!!!! שהתחליק המייגע הזה אורך לא פחות **משלושת רבעי שעה!!** הם ישאלו אותך: למה?? הם יסבירו לך שלא כדאי... הם יתנו לך לחכות על הקו... (ברקע מנגינת) ואז ישלחו אותך למנהל... והמנהל ישלח אותך לתמיכה הטכנית... ושוב יסבירו לך איזה טעות טראגית אתה עושה שאתה מתנתק... ושוב ישאלו אותך, האם אתה משיכנע בצעד "מועז" שאתה עושה כעת? אבל אל תאמין לי... אי אפשר לסמוך עלי... תבדוק את זה אתה בעצמך...

ואני עומד ושואל: מה זה? למה הם כ"כ נלחמים עליך?? מה הם כ"כ מחבקים אותך בכח??

מה טמון כאן?? הם סוגרים עליך קופה!!! **אני לא!!!** הם מרוויחים עליך כסף, **אני לא!!!** הם יפסידו כסף אם תנתק מהם, **ואני לא!!!** נו... או תגיד לי: למי יש יותר שיניים?? לי או להם?? ועוד שאלה אחרות: מי חושב עליך ומי חושב על עצמו?? אני מצטייר כאיש הרע שמפריע לך להתחבר אליהם, ואילו הם אנשי החסד הרחומים שמוכנים לעשות הכל ולו בשביל להרויח עליך...

האם פעם קראת את המפה מזווית שכזו??

מתי תבין!!! מתי תבין שמי שבאמת דואג לך ואיכפת לו ממך זה "הילד המסכן והחכם" שעומד מהצד ואומר לך את האמת שאמנם קשה לך לקבל אותה... אבל הוא בצד שלך ודואג לך!!! לטובתך!!! והוא תמיד יהיה פחות משכנע ופחות נחמד, מאותם אלו "שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמם, נראים כאוהבים בשעת הנאתם...???" מתי תבין אם חברות הרשת בכל הפרסומות שלהם מחבקים אותך ומסבירים לך כמה אתה חייב את זה, וכמה ש"אי אפשר לדעת מתי תיעצר הקורונה" הרי כל מה שעשו לא עשו אלא לצורך עצמם?? כאילו שאתה לא מבין... אתה הרי מבין...

כעת הבחירה בידיים שלך, למי להטות אוזן קשבת, למי להקשיב, ועל מי לכעוס?? מי פה דואג לך, ומי פה מפקיר אותך למען האינטרסים שלו??

אחי יקירי: אני לא מרויח מהמאבק הזה שאני כותב כאן נגד האינטרנט!!! דבר אחד אני מרויח: אני לא אתבע משמים למה לא זעקתי על זה... אני את נפשי היצלת...

יהי רצון שהקורונה לא תעבור!!! רק מה?? שתלך!!!

הרמח"ל אומר במאמר הגאולה: שכידוע ישנם ארבע עונות בשנה, אביב קיץ סתיו חורף!!! שתי עונות הם בחינת **רחמים!!** ושתי עונות הם בחינת **דין!!**

אז ככה: הקיץ הוא בחינת דין... למה?? כי בקיץ יש חום גדול שזה מסמל את תוקף ורתיחת הדינים... לעומת זאת החורף מסמל חסד... כי זה הזמן של ירידת הגשמים שזה מסמל שפע של חסד... (אגב: יש לציין: שברוב הספה"ק דווקא משמע היפוך... שהחורף הוא גבורה והקיץ הוא חסד... וכנראה זה תלוי בבחינות שונות ואכמ"ל...) עד כאן קיץ חורף... **עעת נעבור לסתיו ולאביב...**

ממשך הרמח"ל ואומר: האביב הוא בחינה של רחמים!!! כי יש בו מזג אויר ממוזג... לא חם ולא קר... מיזוג של חסד ודין נקרא רחמים... לכן האביב מסמל רחמים...

לעומת זאת הסתיו??? הסתיו מסמל **דין!!** **ונשאלת השאלה: למה??** מה ההבדל בין הסתיו לבין האביב?? הרי כידוע המזג אויר של הסתיו והאביב הם מאוד דומים... שניהם ממוזגים... בשניהם לא חם ולא קל... אז למה הסתיו מסמל דין ואילו האביב מסמל רחמים?

אומר הרמח"ל דבר מאוד מעניין:

הסתיו מסמל דין בגלל שהוא עושה פעולה של **שבירה!!** הוא **שובר** את הקיץ!!! אם עד היום היה אור עד השעה שבע בערב... פתאום הסתיו מגיע ומתחיל לקצר את הימים... כן... כל הילדים יודעים שברגע שמגיע הסתיו ורואים "הרבה עננים בשמים" צריך להגיד שלום לאופניים... כבר פחות נעים לצאת לטייל בגינה... הסתיו מכריז על סיום עונת הרחצה... בקיצור: בעונה של הסתיו יש ביטוי של התכווצות ועצירה!!! (למרות שהוא עוצר את הקיץ שהוא בעצמו דין... אבל סו"ס יש בו משהו שמבטא גבולות) ולכן הסתיו הוא בחינה של דין...

נו... אם ככה... אז לכאורה האביב כל שכזו?? אם הסתיו **עוצר** את הקיץ ולכן הוא נחשב לדין... אז האביב?? האביב הרי **עוצר** את החורף... החורף המבורך הזה שכל כולו היה רחמים... הכנרת שב"ה הלכה והתמלאה כמעט על כל גדותיה... פתאום הגיע האביב ועצר את הכל!!! אין יותר גשם... אין כבר מה לבדוק האם הכנרת המשיכה לטפס בעוד חצי ס"מ" כי זהו... יותר אין... נו... אז האביב היה אמור להיות דין לא פחות מהסתיו??

אומר הרמח"ל יסוד נפלא:

כתוב בשיר השירים: כי הנה הסתיו **עברו!!** הגשם חלף **הלך** לו!!

שים לב לדיקוש של המילים: הסתיו **עברו!!** אבל הגשם **לא** עבר... **הגשם הלך!!**

הסתיו ברגע שהוא **עבר**... זהו... הוא שייך ל"עבר..." פעם היה סתיו... לעומת זאת הגשם גם אחרי שהוא עבר... הוא אף פעם לא עבר... הוא **הלך!!** לדוגמא: בחורף האחרון ירד הרבה גשם... זהו... כעת כבר אין גשם... נו... הגשם עבר?? איזה עבר... לך לכנרת... תראה איך שהיא מלאה! הגשם לא עובר... **הגשם הולך לאן שהוא צריך ללכת!!** ואם יום אחד הגשם מפסיק... זה לא בגלל שכל ממתק יום אחד נגמר... לא! הסיבה שהגשם מפסיק כ... כי הנה הוא הלך!! והגיע לאן שהוא צריך להגיע... וב"ה... הוא פעל את פעולתו... הצמיח את השדות... הישקה את האילנות... ומילא את הבורות... וכעת לא צריך יותר...

הסיבה שכעת אין גשם... זה בגלל שהגשם הלך לכנרת והוא מילא אותה!!! זהו!! ב"ה... כבר לא צריך יותר... עונת הגשמים **לא נעצרה** ועברה!!! אלא **מוצתה!!**

זה ההבדל המהותי בין הסתיו לאביב... לסתיו יש תפקיד לעצור את הקיץ!! סטופ קיץ!! תפסיק לעשות חם!!! הסתיו מנקה את השאריות והעקבות שהקיץ השאיר... מוריד טרמפרטורות ואז ברגע שהסתיו סיים להעלים את עקבותיו של הקיץ... באותו רגע גם הוא מסיים את תפקידו ונעלם בקול דממה דקה... וכעת הסתיו עבר!!! היה... אין זכר לא לקיץ ולא לסתיו... (ההרגשה הזו מאוד מוכרת כשמתחיל פתאום להיות קר ואתה לא מאמין שפעם היה קיץ והסתובבנו בלי מעיל...) לעומת זאת החורף?? החורף אף פעם לא עובר!!! החורף הולך!!! ולכן כשמגיע האביב אחרי החורף... זה לא שהאביב מגיע לעצור את החורף... אלא אדרבה... ב"ה החורף מיצה את עצמו... הגשם חלף לך, הניצנים נראו בארץ וקול התור נשמע בארצנו... **עד כאן שרטוט של ארבע עונות השנה...**

אנחנו לקראת סיום הקורונה א"ה וברחמי ית... כעת בידינו הדבר איך לסיים את זה...

האם הקורונה **עברה!!** או הקורונה **הלכה??**

האם הקורונה הייתה רתיחת הדין... תקופה קשה ומעצבנת... סו"ס יש הקלות והנה... זה כבר כמעט מאחורינו... ולא נותר לנו אלא להיזכר... כן... פעם הייתה קורונה... ברוך שפטרנו... או שלא!!! או שהקורונה זה היה טפסוף אלוקי וגשם של רחמים... שהלך ופעל את פעולתו... ועשה חריש בנפש שלנו... וכעת אפשר לסיים אותו ממקום של מיצוי ומילוי??

זה תלוי בנו!! אנחנו נחליט האם להסתכל על זה כסתיו!!! או כגשם!!!

הרעיון הזה מאוד מורגש בימים אלו... אנחנו לקראת סיומו של "חופש גדול"!!! אבל כולנו מזהים היטב ש... שזה לא באמת דומה לסיים של החופש הגדול... בסוף החופש הגדול יש כאלו שעצובים לחזור... עצובים שהחופש הגדול **עבר!!** אבל כאן החופש הגדול הזה שהיה לנו הוא לא **עבר**... הוא **הלך!!** עכ"פ הוא צריך **ללכת!!** צריך ללכת ולהגיע לאיזושהו מקום... השאלה היא: לאיפה הולכנו אותו?? והאם הולכנו אותו?? ואם לא הולכנו אותו... אז להזדרז מהר מהר להוליך אותו לאן שהוא צריך ללכת...

הגשם **הלך** לכינרת!!! והקורונה... **לאן היא הלכה???**

הגשם **מילא** את הכינרת... והקורונה את מה היא **מילאה???**

היא חייבת למלאות משהו!!! כי היא לא סתם הגיעה... כנראה שהיא חור שהיא באה לסגור את החור הזה... מהר מהר להזדרז ולקבל קבלה מעשית קטנה!!! איזה קבלה **מעשית** אנחנו רוצים לקבל על עצמנו?? שנוכל בעוד ארבעים שנה לספר לנכדים שלנו... שאת זה קבלתי ע"ע לאחר הקורונה ומאז אני לא מפסיק... גם אם זה יהיה משהו מאוד קטן... אבל שיהיה משהו... **ושוב נחזור ונדגיש: קבלות טובות ויפות**... למי?? רק למי שלא נאלץ להכניס רשת הבייתה... כי מי שבימים אלו הכניס רשת הבייתה... **נקי יהיה לביתו!!** אסור לו לקבל שום קבלה... הוא צריך להיות פנוי רגשית ונפשית לקבלה אחת ויחידה שאסור לו להסיח דעת ממנה: והיא: **להוציא את הרשת מהבית בששששש שאפשר**... אל תסתובב סביב הנקודה... אל תתפתה לפעולות הסחה... זו הנקודה שלך!! זו המשימה... שים את כל החיזוקים בצד... ותתמקד רק בזה!!! **אחרי שתחזור מהפך נדבר... רק אז...**

ויחזור לתלמודו!!!

כיצד להתחבר לתורה...

די... עד כאן קורונה!!! כעת ויחזור לתלמודו... מי שזוכר... לפני כמה חודשים (באזור פרשת יתרו) הובאו כאן בגיליון זה, סדרת מאמרים ועצות מעשיות כיצד ליצור מוקד התעניינות בלימוד התורה... מה שנקרא תורה דיליה... וכעת לקראת היום הקדוש- יום מתן תורה... הגיע הזמן שוב לפתוח את הנושא שעדיין לא מוצה... לפניך שתי נקודות...

אם תשים לב: יש הרבה ראשונים שהבית יוסף מצטט אותם כסדר!! לדוגמא: האגור, כלבו, אבי עזרי, שיבלי הלקט, רבינו ירוחם, אבודרהם, אם פעם תעיין בחיבור שלהם... יש לזה מבנה **אחר** מהחיבור של הרא"ש והרי"ף... הרא"ש והרי"ף כתבו חיבור על הש"ס!!! כלומר: החיבור שלהם בנוי על סדר הש"ס... ובינינו... זה הסוג שמוכר לנו... אם אני רוצה לכתוב ספר חידושים... בדרך כלל על מה זה בנוי? על מסכת מסוימת בש"ס... לפי הסדר של הש"ס... **אבל!!!** אם קצת תרפרף בספרי הראשונים תראה שיש סגנונות שונים של מבנה חיבור... על מה החיבור בנוי...

אני רוצה כעת להתמקד בסגנון מסוים של הרבה ראשונים שאם אתה פותח את החיבור... אתה רואה שהחיבור הזה לא בנוי על הש"ס... אלא על מה? **על החיים בעצמם!!!** בא ניקח את הדוגמא המקורית ביותר... **רבינו הטור!!!** על מה הוא בנה את החיבור שלו?? **תבין:** בשלמא: השו"ע והט"ז והמג"א והפמ"ג הם כבר הגיעו אחרי הטור, והם כבר בנו את כל החיבור שלהם על הטור... אבל הטור בכבודו ובעצמו... על מה הוא בנה את החיבור שלו?? **על החיים!!!!**

הטור העביר לנגד עיניו את החיים כמות שהם... והוא פשוט כתב **לעצמו** ספר הדרכה לחיים... איך להתנהג כמו יהודי... והיות והדבר הראשון שעושים בבוקר זה קמים... אז הוא כותב לעצמו הלכות השכמת הבוקר. ואח"כ ציצית, ותפילין, ותפילה, וברכות... לפי סדר היום...

יש הרבה ראשונים שזה מבנה החיבור שלהם!!! הם פשוט בונים את החיבור שלהם על סדר החיים שלהם בתור יהודים...

אתה יודע מה תופס אותי בזה??? תרשה לי להגיד פרשנות כמו איזה היסטוריון... כשאני פותח את ספר שיבלי הלקט ואני קורא טקסט שכתב אותו אחד מהראשונים... אתה יודע מה אני מזהה פה??

אל תשכח שאותו ראשון היה חי לפני שהדפוס הראשון נולד בעולם!!! זאת אומרת: תנסה רק לדמיין איך זה היה נראה... אין ארון ספרים... אין שולחן ערוך שאומר לך מה לעשות... אפילו ש"ס אין לך מודפס... הכל בזכרון... והכל בהעתקות ובכתבי יד... **יש פה לפנינו יהודי קדוש!!!** שהוא לא רק תלמיד חכם עצום שיודע את כל התורה כולה בעל פה... הוא לפני הכל יהודי!!! והוא רוצה לחיות כמו יהודי... הוא רוצה לסדר לעצמו תכניה מסודרת איך

להתנהג כמו יהודי... **אז אני ואתה...** מה אנחנו עושים כשאנחנו רוצים לחיות כמו יהודים?? בשביל זה יש לנו שו"ע... קיצור שולחן ערוך... יש לנו ספרי מלקטים... ושם כתוב מה הדין בכל סיטואציה... **אבל תחשוב שלאותו ראשון אין!!! אין כלום!!!** אין לו שולחן ערוך ואין לו טור... יש לו רק ש"ס שנמצא בראש!!!... שהלכות ציצית ותפילין זה במסכת מנחות, וברכות השחר זה בפרק הרוואה, וברכות התורה זה בסוף מאימתי... **ותכל'ס... מה למעשה!!!** מה עושה אחד מגדולי הראשונים... שעוד לפני הכל... עוד לפני הגדלות העצומה שיש לו בתורה... סו"ס הוא צריך להתנהג כמו יהודי. איך הוא ידע איך להתנהג?

בשביל זה יש לו מחברת!!! מחברת אישית!!! שבה הוא פשוט סידר לעצמו בקצרה ובתמציתיות את כל מסקנות ההלכה שיצאו לו מהש"ס איך הוא צריך להתנהג בתור יהודי!!! כלומר: אני... שיש לי ארון ספרים בבית עם שו"ע ורמב"ם וש"ס... בשבילי ספר האגור זה ספר חידושים של אחד הראשונים... אבל בשביל רבינו האגור בעצמו זה... זה לא היה ספר חידושים... זה היה חוברת מאגר נתונים מעשית איך להתנהג כמו יהודי!!! **תחשוב על זה!!!** תסלח לי על הדוגמא הלא מתאימה... לכל אמת יש חוברת מתכונים במטבח... מה זה חוברת מתכונים???

האם זה ספר מתח? האם זה ספר סיפורים... או אולי ספרי חיזוק?? מה התשובה? **שום דבר!! חוברת מתכונים זה חוברת טכנית!** שהגברת שנמצאת במטבח צריכה את זה בשביל לדעת מה לאפות ואיך לבשל!! ואם יהיה שם איזשהו מתכון... ש... די... אנחנו כבר ממש זמן לא אוכלים אותו... היא תתלוש את הדף הזה... והחוברת הזו כל הזמן מתעדכנת לפי העניין... היא כל הזמן מכניסה שם מתכונים חדשים לפי הצורך... או מוחקת לפי העניין... **להבדיל אבל על אותו משקל:** כשרבונתינו הראשונים כתבו חיבור מהם הלכה למעשה... אנחנו מסתכלים על החיבורים האלו מזווית של "מחבר ספר"!!! **אבל זה לא נכון!!!** אותו ראשון לא חיבר ספר... הוא פשוט היה יהודי... והוא היה צריך לבנות לעצמו תכנית ומבנה אישי איך צריך לחיות!!!

ולכן אם תשים לב: אצל הראשונים כמעט ואין חידושים על מה שלא לגמרי למעשה... כי לא היה להם את הלוקוס שיש לנו... לנו יש אפשרות לחבר ספרים בתורה... אבל הם היו עסוקים בלרכז לעצמם את עיקרי הדינים איך להתנהג כמו יהודי ביום יום... עד כאן ברור???

ומעתה: אני עומד ושואל: מי מפריע לך ללכת על אותו קו ועל אותו מהלך שאותם ראשונים הלכו?? הרי גם אתה יהודי שצריך לחיות כמו יהודי!!! גם אתה אמור לברר בצורה רצינית ועניינית מה אתה אמור מידי יום לעשות כמו יהודי ולרשום לעצמך את זה בצורה מסודרת...

אז למה אני ואתה לא עושים את זה?? נ... למה??

כי... כי... כי יש ארון ספרים שלם לצידנו... ש... ש... ששם מנוחתו...???

מה אנחנו אשמים שיש דפוס בעולם... וענף ההדפסה התפתח בממדים אדירים והיום לכל ילד יש שני כרכי מ"ב... אחד כיס ואחד כריכה קשה??

וכי בגלל זה מגיע לנו להיענש שזה ישרא שם בארון הספרים??

לא!!! לא חייבים!!! יש מושג שנקרא "אי אפשי"!!!

אז הנה... בא נתכנן את הצעדים הבאים כעת ועכשיו... לצורך העניין עד היום קראו לך מוטי... כעת קוראים לך יחיא... אתה יהודי שנולדת בקרקש לפני 900 שנה... ואתה חי בעולמו של הקב"ה ומתעורר כל בוקר ויש לך משאלת לב להתנהג כמו יהודי!!! נ... מה עושים בשביל זה? כעת לך לחנות כלי כתיבה ותקנה חמש מחברות טיוטה, ועוד מחברת יותר מכובדת... (או ספר שנקרא "חידושי תורה" או אפילו קלסר יפה...) תקנה עפרונות ועט אחד... קדימה!!! קמת בבוקר... כעת מה עושים?? תבדוק... תפתח שו"ע... תסכם לעצמך בצורה מתומצתת מה אתה צריך לדעת בהלכות נטילת ידים... אם זה שו"ע ואם זה משנה ברורה... הלאה... ברכות התורה... וכן הלאה וכן הלאה... ותבנה לעצמך חיבור **משלך!!!** הלכות שנוגעות אליך!!! איך אתה אמור להתנהג בכל פרט בחיים שלך? והנה הגיע שבת... ויהודי מתחכך עם כל מיני הלכות בשבת... וכאן בחיבור הזה אתה לא כותב ספר הלכות!! אתה מתמקד במה שנוגע אליך... אתה לא הולך עכשיו להעתיק לכאן את כל ארחות שבת... אבל אתה כן מלקט משם ומתמקד ב-29 הלכות נקודתיות שכן נוגעות אליך מידי שבת בשבתו... וככה אתה בונה את החיבור שלך... והחיבור הזה הולך ומתפתח... **ומה אתה חושב??** בהתחלה החיבור הזה יהיה ברמה מאוד בסיסית... אתה תעתיק לעצמך כמה הלכות יבשות בהלכות שבת מספרי המלקטים וזהו... אבל לבנתיים אתה מתקדם יחד עם החיבור שלך... ומשתדרג יחד איתו... ואתה מעשיר אותו כל הזמן ומשביח אותו ומוסיף עליו כל הזמן... בשלב מסוים אתה כבר מבין עניין ובמקום לכתוב אסור לפתוח בקבוקים... אתה כבר הספקת ללמוד את שורש העניין ואת הברייתא שממנה נלקחה ההלכה הזו... ואת מחלוקת הראשונים שבדבר... אז כל המבנה של החיבור שלך מתחיל לקבל צורה הרבה יותר תורנית... וכן הלאה וכן הלאה...

אתה מבין מה הרווחנו בכל הסיפור הזה???

עד היום למדת את השולחן ערוך של הבית יוסף, או את המשנה ברורה של החפץ חיים... אבל מהיום אתה גם נכנסת לתמונה... יש פה חיבור שלך!!! יש פה ספר מתכונים שלך!!! **שלא תבין לא נכון:** 98% מהחיבור האישי שלך יהיה כתוב בדיוק מה שכתוב במשנה ברורה... **אבל אתה בפנים!!! זה שלך!!!** (כן... אם תשים לב: אתה יכול לפעמים לראות ראשונים שהרשב"א והרא"ש והנמ"י אומרים כמעט את אותם מילים... ונשאלת השאלה למה?? הרי תנינא חדא זימנא? מה התשובה? הם כתבו את זה לעצמם... אז מה הרשב"א כבר אומר את זה... לכן זה לא נוגע אלי... אז מה זה מתכון של הרשב"א... לכן זה לא רלוונטי לחוברת מתכונים שלי??) **הבנת את ההבדל???**

מצד אחד זה כזה הבדל דק... אבל ההשלכות שלו הם שמים וארץ!!!

כזה מרובע שלא פוסע על בלטה שאתה לא רגיל אליה?? יש לך ארון ספרים שלם של זוהר הקדוש!!! אין לך מינימום של סקרנות לדעת מה כתוב שם..? (אין לי בעיה שהיצצת קצת ולא התחברת ועזבת את זה... זה נורמלי.. אבל השאלה הזו שמגיעה מהמקום האדוק.. הנימה הזו היא פשוט לא במקום)

כן... בחור ישיבה שיבא וישאל אותי האם ללמוד זוהר?? אני אענה לו חד משמעית שלא!!! אבל אם יצר הסקרנות שלו גרם לו להיצמד לספר זוהר ולעיין בו בטעות במשך חצי שעה... מי יכול למנוע ממנו את זה...

ו... ו... ו... ומי אמר שזה צריך להיראות אחרת!!!
כן... שמעת את המשפט האחרון? **זה העוקץ!!!**
בחור שיבא וישאל: מתי צריך ללמוד זוהר...? אני אענה לו בגיל ארבעים... וכשהוא יגיע בגיל ארבעים אני אתן לו הארכת מעצר לעוד ארבעים שנה... כי זה **לא צריך להיות צריך!!!** זה צריך לעניין אותך... ואם זה לא מעניין אותך... ואתה שואל אם **צריך**... אז תשאר בחוץ... זה באמת לא נוגע אליך...

יש כאלו שבאדיקות מגיעים ושואלים בהשקפה: למה לא לומדים תנ"ך בישיבה?? וכמה צריך?? **אדוני!!! יש לך טעות במנגינה של השאלה:** תפסיק לגשת ללימוד התורה כמו איזה מערכת של בית ספר!!! בבית ספר הילדות מגיעות ושואלות את המורה: האם גם הרמב"ן הזה הוא בחומר של המתכונת או לא... **לא!!! זה לא השפראח בתורה!!!** המשמעות של לימוד התורה זה להיות בעניין... להתעניין... וליצור התעניינות לדעת מה כתוב בתורה...

רק שוב: מה הבעיה שלנו?? שלפעמים מרוב שאנחנו ממוקמים עמוק עמוק בתוך הבית מדרש!! בתוך התכנים הקבועים שאנחנו רגילים אליהם! אנחנו שוכחים להסתכל על הדברים גם בתפיסה הרחבה הזו...

כן... אני מכיר בני ברקים כאלו כבדים שמרוב שהם בני ברקים הם מכירים רק את רמת אלחנן... והם לא יודעים שיש גם גבעת רוקח... בשביל זה צריך להיות טיפ טיפה **פחות** בני ברקי כדי לדעת שיש בתוך בני ברק עוד כמה שכונות... (אגב: סתם המצאתי... אני לא מדבר על מישהו מסוים)

צריך לגשת לתורה לכה"פ גם מהמקום התיירי הזה!!! תפסיק לחיות רק ברמת אלחנן... תבין שבני ברק זה עיר גדולה... יש מה לראות...

שתי הנקודות למחשבה שכתבו כאן... שתיהם באות בתוך מצת!!!

מצת שתפקידו להצית את ההתעניינות... וליצור התעניינות בתורה... שזה הראש מנוע של תורה שצריך פשוט להפעיל אותו... וכשהוא נדלק... אתה כבר בפנים!!! ולשם אנחנו צריכים להפעיל את עיקר האנרגיות...

אז מה התשובה?? מה באמת טמון בזה???

בא נשאל את זה ככה: כשהייתי ילד... יום אחד החלטתי שמתחשק לי לעבור פעם אחת על התנ"ך... אמרתי ועשיתי... עברתי על כל התנ"ך מילה במילה מתחילה ועד הסוף... (אל תתלהב... לא הבנתי מילה...) היום במבט לאחור כשאני נזכר בזה... אני מתפעל: איזה נורמלי הייתי פעם!!! הייתי ילד יהודי שעומד מול ההספר של העם היהודי ויש לו משאלת לב הכי מתבקשת בעולם... לעבור פעם אחת על כל התנ"ך!!! והיום אני עומד ושואל את עצמי: איפה זה היום?? איפה?? למה היום אין לי את משאלת לב הזו?? אה...??

ההסבר הוא מאוד פשוט: כשהייתי ילד והיינו נוסעים בחופש לקייט בירושלים... אז כל יום היינו יוצאים בצהריים חזורי מוטיבציה ל... להכיר את ירושלים... כן... הגיע הזמן לראות אחת ולתמיד את הכוורת של רמות פולין... ובגבעת המבתר עדיין אף פעם לא היינו... ומה עם שכונת ימין משה?? אף פעם! אף פעם לא היינו!!! זה חור בהשכלה... אז קדימה... יוצאים לטייל... נו... ואתה הירושלמי המקורי שנוולדת ברמת שלמה... אתה קורא שורות אלו וצוחק לעצמך: אני נולדתי פה ואף פעם לא הייתי מוטרד שלא הייתי בטחנת הקמח של ימין משה... נו... למה לא?? **כי אתה ממוקם פה בירושלים!!!** לכן אתה לא פתוח פה להיכרות חדשה... דווקא הצפוני שמגיע פה על תקן של תייר... דווקא הוא פתוח להכיר דברים חדשים...

על אותו משקל: כשהייתי ילד צפוני תמים וטהור... ניגשתי ליהדות כמו סוג של "נעים להכיר" אה... יש תנ"ך... ויש גמרא ויש ליקוטי מוהר"ן ויש קצות החושן ויש זוהר ויש כלי יקר עה"ת... אז בא... בא נראה מה כתוב שם... אבל היום כשאני כבר **תושב** מקומי של הבית מדרש!!! אני ממוקם עמוק עמוק בתוך המסכת שאני לומד ובתוך הש"ס שעדיין לא סיימתי את חציו והשו"ע שכולו מחכה לי... כאן אני כבר לא ניגש ממקום של "נעים להכיר" אני לא פתוח לעבור ליד ארון הספרים ולהתעניין בכל מיני מושגים בסיסיים שלא מוכרים לי ביהדות... **אבל תכל'ס!! בשורה תחתונה זה עושה אותנו מרובעים!!!** אנחנו נתקעים בתוך מדף ספרים אחד ביהדות ונשארים שם!! ובדיוק כמו שאתה מבין שתושב רמת שלמה מרובע שלא יודע איך מגיעים לרמות **זה מחדל**... ככה אברך או בחור שיושב ולומד כל היום ולא יודע אלף ב"ת במשניות זרעים או בתרי עשר... זה... זה... זה לא בא בחשבון!!! זה גובל באוטיזם!!! זה גובל בניתוק מהמצויאות!!! הההלו... קצת אינטלגנציה... קצת סקרנות... קצת חיוניות... תהיה עירני... תכיר את מה שמסתובב סביבך...

עוד דוגמא: יש שאלה מוכרת של אנשים: האם יש עניין ללמוד זוהר או לא?? האם קבלתי מרבותינו או לא?? ואני לא מבין את המנגינה של השאלה... איפה הסקרנות?? לא יודע... כשאני הייתי בחור ישיבה... אף פעם לא נגשתי למשגיח לשאול אותו: האם הוא אווז מצומות יגור וקדרים או שהוא מתנגד למסלול היהודייה?? פשוט קמנו ונסענו... כי היינו בחורים והיה לנו סקרנות טבעית... רצינו לראות עולם... שנוכל להגיד שאנחנו בעניינים... **אז איפה הסקרנות הנורמלית הזו בייחס לתורה???** למה כשזה מגיע לאופק הנרחב של התורה... כאן פתאום אתה נהיה

כשיש לך שאלה הלכתית ואתה פותח משנה ברורה... אז תמיד המ"ב יסאר בארון... ואתה כל פעם מחדש תפנה אליו שזכיר לך מה הוא אומר... אבל ברגע שיש לך חיבור משלך!! לא בשביל לפרסם אותו!!! אלא בשביל ה"מסמכים האישיים" שלך... זה משהו שהולך איתך... מלווה אותך... גודל איתך... **זה תורה דיליה!!!** הנה לך דוגמא של טקטיקה של תורה דיליה... לא בקשתי ממך שתהיה יצירתי ותחדש חידושים... לא... ממש לא... הראשונים כמעט ולא מחדשים חידושים בחיבורים מהסוג הזה... אבל הבית יוסף מתייחס ברצינות תהומית לכל מילה שנכתבת בחיבורים האלו... ולמה?? כי זה היה ה"מסמך" המושקע של אותו ראשון!!! אותו ראשון בנה את מסלול חייו לפי המתכון הזה...

כמובן... תן לחכם ויחכם עוד... בעניינים אלו ויש עוד להאריך בזה...

כעת נעבור לנקודה אחרת לגמרי בנושא של חיבור אישי לתורה...

ישנה נקודה שהייתי מגדיר אותה: **צמצום ומקובעות!!!**

לדוגמא: תאר לעצמך... חבר שלך... חרדי קלאסי (ישראלי) לא יודע איפה זה רחוב יחזקאל בירושלים... מה אתה אומר עליו?? אני משתגע מכאלו אנשים... אני רואה בזה בן אדם מצומצם להחריד... (אני לא מדבר על יהודי קדוש שהצמצום שלו נובע משמירת העניינים... אני מדבר על סתם בן אדם עממי) חרדי קלאסי שלא יודע איפה רחוב עזרא בבני ברק... תסלח לי... אבל זה בן אדם לא לגמרי מן הישוב... כי... כי אתה הרי מסתובב בבני ברק עשרים שנה... ורחוב עזרא זה הרי רחוב ראשי... אז איך אתה לא יודע איפה זה?? **עכשיו: שלא תבין לא נכון:** לדעת איפה זה רחוב נחמיה בב"ב זה לא עניין של **ידע**!! אלא עניין של **עירנות וחיוניות**!! אתה כבר חי בעולם... אתה כבר מסתובב פה... אז באופן טבעי יש מושגים מינימליים שאתה אמור לדעת אותם... **עד כאן אתה מבין?? עד כאן אתה מסכים איתי**... נכון?? **על אותו משקל בדיוק:**

אתה יהודי שכבר יושב ולומד תורה במשך שנים... אתה יושב בבית המדרש כבר הרבה שנים וכל היום אתה מסתובב סביב התורה... אז איך יכול להיות שעדיין יש פסוקים מפורשים **בחמשה חומשי תורה** שאתה עדיין לא פגשת אותם?? איך... איך דבר כזה קורה?? את רחוב נחמיה בבני ברק אתה מכיר למרות שאתה לא גר בבני ברק... כי יש לך מינימום של עירנות וחוש התמצאות להסתכל ימינה ושאלה ולדעת מה יש פה... אז איך יכול להיות שאתה כל החיים יושב ולומד תורה ואתה עדיין לא יודע האם יחזקאל הנביא היה לפני ישעיהו הנביא או לא?? הרי באוטובוס אתה כן ידעת להגיד לי שרחוב ישעיהו יותר קרוב לשראוס מיחזקאל... אז איך בתנ"ך אתה לא יודע מי לפני מי?? איפה העירנות??

מה הם השבעה דנחמתא לאחר האבילות על תלמידי רבי עקיבא???

אה... מה אתה אומר על השאלה הזו?? אהרי שלושית השבועות על החורבן יש לנו שבעה דנחמתא... נו... ומי ינחם אותנו על האבילות על תלמידי ר' ע"ע?? **התשובה היא נראת:**

רבי עקיבא השאיר שבעה תלמידים!!!!

השבעה תלמידים האלו הם הם השבעה דנחמתא הכי גדול שיכול להיות... הם העמידו תורה באותה שעה...

כן... זו הייתה קפסולה!!!! מי הסתכל עליהם... לאחר כו אימפריה אדירה של תורה שנכחדה ונמוגה... מי יכול להתנחם... מי מאמין שאפשר להחזיר עטרה ליושנה... מי?? הקפסולה הזו של השבעה תלמידים האלו?? גם הישיבה הכי פחות מרשימה בימינו לא תפתח את שעריה לקפסולה של פחות ממניין בחורים... אבל הקפסולה הזו של ר' ע"ע נפתחה... והם!!!! הם העמידו תורה באותה שעה... הם השבעה דנחמתא!!! הם אלו שהחזירו עטרה ליושנה...

אני פונה אליך בחור יקר משיעור ג' ישיבה קטנה... (את המסר הזה תעביר גם להורים שלך... ו... ו... וגם לשאר הגורמים הרלוונטיים) בעוד חודש וחצי יתחיל הרישום לישיבות גדולות ואתה תרצה ללכת לקפסולה הכי שמנה!!!! לישיבה שיש לה את הביקוש הכי גדול... והרשם יסיכר לך שכנכולם הולכים לשם וכדאי לך... יעשו עליך סחר... ואתה לא תתן להם!!!! אתה תצמד לקפסולה שלך!! ה' לא אוהב כמויות!!!! ה' מראה לנו בתקופה האחרונה בצורה הכי בוטה!!!! ה' רוצה קפסולות!! ה' לא רוצה שתפוזל ימינה ושמאלה ותבדוק לאיפה כולם הולכים ומה כולם עושים... לא!! ה' רוצה קפסולה!! ה' רוצה שתגדל בחממה ששם תפגוש בעיקר אותו... לא את המוסכמות החברתיות... זכור: התקווה שלנו והתנחמה שלנו זה אותם שבעה תלמידים בודדים של רבי עקיבא שדם לשם שינוי למדו בקפסולה!!!! אם כבר מותר לנו להתחיל לשמוע מוזיקה זה רק הודות לאותם שבעה בחורים שאף אחד לא הסתכל לכיוון שלהם... והם הסכימו לגדול הרחיק מהשאון... הרחיק מהכמויות... אי שם בקפסולה!!!! לא!! אל דאגה... אני לא מדבר על קפסולה של מחבוש לשבועיים... לא... לא ביקשו ממך להיכנס למערה כמו רבי שמעון בר יוחאי... אבל ה' כן רוצה שתגדל בתוך חממה!! בתוך קפסולה!!!! כן... אל דאגה... אח"כ אתה תצא מהקפסולה... כל הבחורים האלו שכעת נמצאים בקפסולות... בעזרה"ש כשתעבור הסכנה והם יעברו את התקופה הזו בלי נזקים... הם יחזרו לעולם הגדול... אבל בתקופה הזו מסוכן להיות יחד עם ציבור גדול!!!!

כן... הגיל הזה של חיי בחרות... הגיל הכ"ב קריטי של גיל הנעורים ש"כ"כ חשוב להיות נגיש לרב צמוד... להיות יותר עם עצמך ופחות בהופעה... הגיל הזה צריך קפסולה!!!! אח"כ אפשר להיפתח... בקיבוץ א' תלך להכיר את עולם הישיבות... תסתובב... תכיר עוד צורות לימוד... אבל בגיל הצעיר שלך הכי טוב להיות בקפסולה... אני יודע שאני מדבר לקיר!!!! כי מסתמא אתה כבר מסומן אצל הרשם היכן מקומך ומי אתה שתתווכח... אבל אני פונה רק לשבעה בחורים!!!! שבעה בחורים שאכפת להורים והרבנים שלהם מהם... לפחות אתם תהיה השבעה דנחמתא שלנו!! לפחות אתם תלכו לקפסולות שבאמת מתאימות לכם... בהצלחה...

קך דרכה של תורה... ועל הארץ תישן ובשדה תשב ועל עורות תתיישב...

שבוע לפני חג השבועות... מי לא רוצה לנסוע לשבת נסיעה אצל רבי הקדוש...? מי לא רוצה לשמוע דברי אלוקים חיים ממוסר התורה... אבל צריך לקחת בחשבון שאמור להיות עויילם גדול!!! כן... זה כבר לא כמו אצל סבא שלו רשב"ג... שהוא סינן ואמר: "כל תלמיד שאין תוכו כבדו אל יכנס לבית המדרש..." זהו!! נגמר העידן הזה... כן... פעם היו כללי היגינה מאוד קפדניים בכניסה לבית המדרש!!! משרד הטהרה וניקיון הדעת החמיר מאוד בהוראות... כן... מי מדבר על זמנו של הלל הזקן (שרבי הקדוש היה נכד שן של) שאז בכלל היה צריך לשלם סכום כסף לא קטן בשביל לזכות להיכנס לבית מדרש... כדי שידעו לייקר מה זה לשבת בבית מדרש וללמוד... (מי ששילם 100 שקל על כניסה לבימ"ד בטח לא דיבר שם דברים בטלים...) אבל אז בעקבות המעשה עם הלל שעלה לארובה וכמעט קפא בשלג... בעקבות זה שמעיה ואבטליון ביטלו את התשלום בכניסה לבית המדרש... אבל עדיין!! עדיין לא נתנו יד חופשית... היה אחראי שעומד בכניסה לבית המדרש... וכל מי שנכנס הוא שאל אותו: האם אתה לומד מוסר... ואם לא... אם לא היה תוכו כבדו לא היה לו רשות להיכנס... ובסוף גם את זה ביטלו... מאז המעשה עם רבי יהושע ורשב"ג... מאז פתחו את שערי בית המדרש לרווחה... ומאז יש עויילים אדיר שמגיע ללמוד בבית המדרש... אנוחן כמובן משלמים על זה מחיר!!! שאם עד עכשיו ידענו שהבית מדרש הוא קפסולה סטרילית... שמי שנמצא שם הוא הולך תמים ופועל צדק... אבל מאז אתה כבר צריך להיזהר גם בתוך הבית מדרש... יתכן שזה יושב לידך אין תוכו כבדו... ומי יודע אם התורה שלו סם חיים או ההיפך... עכ"פ מאז שהגיעו ההקלות... שוב חזר בית המדרש להיפתח!!! ועויילים ענק מגיע אצל רבי הקדוש ואצל תלמידיו לשמוע דברי אלוקים חיים...

ובספירת העומר מי לא רוצה להגיע לפחות לשבת נסיעה אצל רבי הקדוש... אבל צריך לקחת בחשבון!! שהיות ויש הרבה הרבה שרוצים להגיע... ואי אפשר לצפות את זה מראש... אז צריך להיערך לתנאים בהתאם... ובאמת הגענו ביום ששי בצהריים... (הגעתי מצויד עם סודות שבת משלי... כי אחרת אסור לצאת בערב שבת שמא לא יהיה מה לאכול... עיין סוכה מד: אגב: זה לא נפסק להלכה...) כשהגענו הסדרנים קיבלו אותנו אמנם בחמימות... אבל מיד שמתי לב שהם קצת... קצת בלחץ... התברר שהשבת הולך להיות פה באמת פיצוץ של אנשים... ש... שגם אחרי כל האילתורים וכל הלהיטויים וכל המושם... עדיין אין איפה לשכן כזה ציבור ענק...

ואחריו עוד המשיכו להגיע עוד ועוד תלמידי חכמים שצמאים לדבר ה' ורוצים לשמוע הלכות יו"ט מרבי... בשלב מסוים הסדרנים נכנסו למצוקה אמיתית!!! ובצר להם הם נכנסו אל הקדוש פנימה... לרבי הקדוש... ואמרו לו: רבה... מה עושים?? אין... אין איפה להכניס סיכה... אין לנו איפה לשים את האנשים...

רבי הקדוש קם ממקומו... ו... ויצא!!!! יצא להקביל את העויילים... מי רואה את רבי הקדוש יוצא והוא אינו יוצא... רבי יצא החוצה וכולנו אחריו... רבי יוצא מהבית ומתחיל להסתובב בחצר ולבדוק... לבנתיים מגיעים המונים המונים ו... וכולם הולכים אחרי רבי הקדוש... רבי עזב את החצר ונכנס לגינה וכולנו אחריו... רבי מביע חוסר שביעות רצון... וממשיך להקיף את הבית... הוא נכנס לבחון את הרחבה שאחורי הבתים... לא... לא מרוצה... הוא יצא דרך השער האחורי של החצר וכולנו משתרכים אחריו ביראת כבוד... ואז הופיע לנגד עינינו שדה גדולה!!! רבי מסתכל על השדה... ואז אורו עיניו... רבי פנה לגבאי: הנה... כאן!!! כאן יהיה הבוטלע... כאן יסמר השיעור לקהל האלפים... יש פה מספיק מקום לכולם...

כן... בדיוק השבוע נערך כאן במקום קציר חיטים... בדיוק השבוע רבי הגיע בכבודו ובעצמו לערוך ביקור פתע לראות שהפועלים משאירים לקט שכחה ופאה כמו שכתוב בתורה... וביום חמישי הם סיימו את הקציר... כעת השדה קצורה אמנם לגמרי... אבל כל שתי פסיעות יש לך אגודות של חיטים מונחת על הרצפה... (כן... קושרים את החיטים במחבור ואז קוצרים ויש לך אגודה...) עדיין לא הספיקו לעמר אותם לערימה אחת... וכעת רבי החליט שהטיש יערך כאן... הגבאי נבהל... אבל רבה... יש כאן אגודות של חיטים שלא פינו אותם עדיין... זו סחורה שמונחת על הריצפה ואם כולם יבואו לכאן זה בל תשחית... רבי חשב כמה רגעים... ולפתע!!! רבי הסתובב לעבר מאות האנשים שהתגודדו סביבו... וביקש: כעת כל אחד שיטול חמשה אגודות ויטלטל אותם פחות פחות מד' אמות וישים בצד!!! כן... זה החידוש הראשון ששמענו מרבי מאותה שבת... שמפנין אפילו ארבעה וחמש קופות של תבואה מפני ביטול בית המדרש...

תוך חמש דקות כל השדה הייתה מפונה מעמרים... הקפדנו לטלטל פחות פחות מד' אמות כי הרי שדה היא כרמלית... וב"ה היה מספיק מקום לכולם... והדברים היו מאירים ושמחים כנתינתם מסיני...

סיפור דומה קרה לי אצל רבי יוסי... מאז שר' יוסי עבר לגור בציפורי... אז כל שבת אני לא יכול לוותר מלשמוע את השיעור שלו... אפילו שאני כבר תלמיד של רבי הקדוש... אבל אי אפשר לוותר על הנימוק עמו של ר' יוסי... (אפילו רבי הקדוש מאוד מתחשב בדעתו של ר' יוסי ומחבב את נימוקו...) אצל ר' יוסי גם מגיע עויילים גדול... ושבט אחת הגעתי מידי מאוחר והיו שם כבר מידי הרבה אנשים ולא נשארו מקומות ישיבה... ואז לפתע קם בנו וממלא מקומו ר' ישמעאל ברבי יוסי (שהוא מצד עצמו אחד מגדולי הדור) וניגש לאביו והצביע עלי... ש... שאין לי איפה לשבת... הצמררתי כולי... שני גדולי הדור עסוקים כעת בלארץ לי כסא לשבת!!!! ואז!!! התעוררה דרמה!!! להפתעת כל הלומדים ר' יוסי הורה לבנו לפתוח את שערי המפעל ולהוציא משם עשרים עורות... כן... כן... ר' יוסי מתפרנס מעיבוד עורות... ויש לו בורסקי (ולכן אם שמת לב ר' יוסי תמיד מתפלל מנחה גדולה כי בורסקי זה אחד מד' מקומות שאסור ליכנס עד שיתפלל מנחה) ובמפעל יש עורות שעומדים לסחורה... ותמיד היינו בטוחים שהעורות האלו הם מוקצה מחמת חסרון כיס לכל הדעות... והנה... ר' יוסי פתאום מורה לבנו בעיצומו של שבת קודש לטלטל עורות שעומדים לסחורה ולהביא אותם בשביל שיהיה לי על מה לשבת... התיישבתי על העורות של ר' יוסי... וכל הציבור הודה לי שבזכותי התחדש כזה חידוש בומבסטי בבית המדרש...

ומה אתה חושב... אחרי שאני הגעתי... הגיעו עוד הרבה לומדים... ור' ישמעאל ברבי יוסי הוציא להם את כל העורות של אביו שעומדים לסחורה... אחד מהם שהתיישב לידי צחק וסיפר לי בשקט: מה אתה חושב... תנחש מאיפה הגעתי עכשיו?? מר' אבין נגרא... הוא גם עושה בוטע בליל שבת ומוסר שיעור... גם אצלו היה ציבור גדול... דא עקא שנגמרו כל הכסאות... ולא היה על מה לשבת... עמדת שם כמה שעות... עד שהתעייפתי והגעתי לכאן... מעניין... גם לר' אבין נגרא יש נגריה בבית ויש לו שם כסאות לרוב והוא לא הציע להוציא אותם שנשב עליהם... ואילו כאן ר' יוסי כן התיר להוציא עורות... בסוף נגשנו ושאלנו את ר' יוסי והוא באמת הסביר שיש לחלק בין עורות לנסרים... נסרים קפיד עליהו והיו מוקצה מחמת חסרון כיס... ואילו עורות לא קפיד עלייהו ומותר לטלטל בשבת... עכ"פ תורה נקנית מתוך הדחק!!! וכנראה גם בשבת קודש...

כן... כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל, ואם אתה עושה כן אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא...

